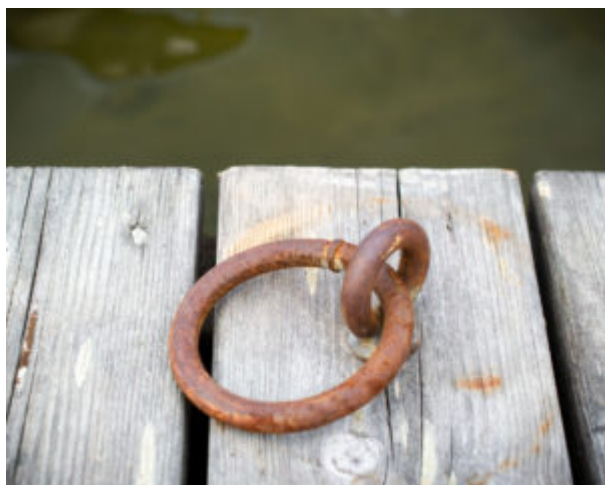

En dröm

Hade för ett tag sedan en dröm. Brukar inte minnas mina drömmar särskilt ofta men denna minns jag. En i verkligheten snäll och vänlig person höll på att förbereda för att spränga mitt hus. Det framgick aldrig varför. Jag var så arg och upprörd så rösten knappt bar. Lyckade ändå få fram frågan: *“Hur får du det här att gå ihop med din kristna tro?”* Något svar fick jag aldrig och sedan tog drömmen slut.

Jag har tänkt på den frågan jag ställde i drömmen. Känns som att det är en viktig fråga man borde ställa sig varje dag inför det mesta man gör. *“Går det här ihop med min kristna tro? Eller om man hellre vill använda orden: “Går det här ihop med omsorgen om människor och skapelsen?”*

Jag har under sommaren roat mig med eller snarare oroats av att läsa på lite olika kristna bloggar och deras kommentarsfält. Mycket har handlat om valet och om huruvida man som kristen kan rösta på SD eller inte. Jag blir allvarligt oroad av hur somliga som kallar sig kristna skriver och uttrycker sig. Det är så aggressivt, nedsättande och otrevligt skrivet i vissa kommentarer så man häpnar. Så många dömande hårda ord och så dessa konspirationsteorier som gör den som skriver helt oemottaglig för kritik. Den “vet” ju hur det är medan andra bara försöker mörka sanningen. Om någon talar väl om att ta hand om främlingar blir den kallad

vänsterextrem och anarkist.

Hur har det kunnat bli så här?

Vad svaret blir på frågan om något går ihop med min kristna tro måste vara beroende av vad för slags Gud jag tror på. När jag läst dessa jobbiga kommentarer har det slagit mig att dessa personer måste ha en väldigt hård och sträng Guds bild. Så mycket handlar om att se till sitt eget, skydda sig från det främmande och hotande. Allt som hotar att ta över vår land. "Sweden first". Dessutom måste Gud vara ganska hjälplös eftersom Sverige kommer att gå under om inte vi hjälper Gud.

Jag tror på en god och barmhärtig Gud som bryr sig om de svaga och små. Som inte sätter gränser mellan människor utan vill öppna våra hjärtan för varandra.

I Jeremia beskrivs kung Josia så här:

Jer. 22:16 Han skaffade rätt åt den bedrövade och den fattige, och då gick allt väl. Är inte det att känna mig?

Sak. 7:10 Förtryck inte änkan och den faderlöse, främlingen och den fattige, och tänk inte ut ont mot varandra i era hjärtan.

Om man tror att dessa ord har något med Guds väsen att göra, får man andra svar på frågan om hur mina handlingar stämmer med min tro. Jag tror att de handlingarna bär en helt annan frukt än handlingar som utförs i tron på den dömande straffande Guden som vi måste hjälpa att hålla ordning på Sverige.

Jag har funderat lite på om drömmens planerade sprängning av mitt hus betyder något eller om det bara var en konstig dröm.

Mitt hus är mitt hem och min trygghet. Är det så att om vi inte väljer godhetens och barmhärtighetens väg så riskerar vi att något går sönder, till och med sprängs? Det som gör att vi känner oss hemma. Det som gör att vi känner gemenskap.

Kärleken.

Heb. 10:23-24 *Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekräftelse, för han som har gett oss löftet är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar.*

Låt oss hålla fast vid hoppet, godheten och kärleken.

Rom. 12:21 *Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.*

Psalm 161 v.4

*Kärlekens Ande, hand i hand
lär oss som syskon att vandra.
Samman oss bind med fridens band,
hjälp oss att älska varandra.
Styr våra steg i Jesu spår,
lär oss att bedja Fader vår.
Kärlekens Ande, led oss.*